

MAGNOLIIN SKVĚLÝ TATÍNEK

MaryEllen Johnson Van Engelenhovenová
(Podle skutečné události)

„Některé děti říkaly, že nejsme dobrá rodina, protože tatínek není členem naší církve.“

Tento příběh se odehrál v USA.

„Magnolie! Lily!“ volal tatínek. „Je čas na čtení písem a na modlitbu!“

Magnolia sebou žuchla na podlahu vedle jejich psa, který se jmenoval Raindrop. Lily se zavrtala do své oblíbené příkrývky.

Číst písma s rodinou byla

zábava. Někdy si spolu příběhy z písem přehrávali jako scénky. Magnolii to pomáhalo představit si, jak se daný příběh odehrál. A navíc, kdykoli v příbězích vystupovala nějaká zvířata, Raindrop jim vždycky pomáhal.

Tatínek si otevřel písma a přečetl

jeden verš. Pak podal svou velkou, těžkou Bibli Magnolii. Všichni se při čtení střídali.

„Ale buďte k sobě vespolek dobrotiví,“ přečetla Magnolia.*

Zamračila se. Lidé na shromáždění se k ní ale pokaždé dobrotivě nechovali.

„Mami, tati, mohla bych si s vámi o něčem promluvit?“ zeptala se.

„Samozřejmě,“ řekla maminka. „O co jde?“

„Včera v Primárákách mi některé děti říkaly, že nejsme dobrá rodina, protože tatínek není členem naší církve.“

Magnoliin tatínek patřil k jiné církvi. O nedělích chodil s rodinou na shromáždění svátosti. Na Lilyině i Magnoliině křtu měl proslov o Duchu Svátém. Všichni říkali, že ty proslovy byly úžasné. Jejich tatínek byl skvělý.

„Kvůli tomu, co mi ty děti řekly, se mi chtělo plakat,“ popotáhla Magnolia. „Proč musí být lidé tak zlí?“

Maminka s tatínkem se na sebe podívali.

„Jsem rád, že jsi nám řekla, co se stalo,“ řekl tatínek. „Máme tě s maminkou moc rádi. A naše rodina je pro nás velice důležitá.“

Maminka přikývla. „Naše rodina je důležitá i pro našeho Nebeského Otce. Má rád všechny své děti.“

Raindrop se přitulil k Magnolii. Ta ho začala škrábat za ušima.

„Nebeský Otec nás zná a ví, že se máme rádi,“ řekl tatínek. „Žádná rodina není dokonalá, ale můžeme se dál snažit, abychom si vedli tak dobře, jak jen je v našich silách.“

„Ale i tak mě bolí, když lidé říkají o naší rodině ošklivé věci,“ odvětila Magnolia. „Ježíš nás učil, že máme být ke každému laskaví. Když někdo říká ošklivé věci, nevypadá to, že následuje Ježíše.“

„Máš pravdu,“ souhlasil tatínek. „Možná, když budeš mít chuť říct něco ošklivého, by sis mohla vzpomenout na to, jak ses cítila, když se k tobě druzí nechovali hezky. A pak můžeš místo toho říct něco laskavého.“

Magnolia se zhluboka nadechla. „Tak jo.“ Byla ráda, že si mohla s maminkou a s tatínkem

*Efezským 4:32

promluvit.

„Čas na rodinný sendvič!“ Tatínek si přitáhl Lily a Magnolii do náruče a pevně je stiskl v objetí. Maminka je objala rukama všechny tři. Raindrop běhal dokola kolem nich.

„Nemůžu dýchat!“ žertovala Lily. Magnolia se zasmála.

„A teď mi řekněte, kdo je na řadě se čtením?“ zeptal se tatínek. Pustil děvčata a vzal do ruky svá písma.

„Já!“ zvolala Lily. „A tatínek je na řadě s modlitbou.“

Když dočetli, poklekl k modlitbě. Magnolia naslouchala slovům tatínkovy modlitby a pociťovala pokoj. Věděla, že Nebeský Otec má její rodinu rád. ●

